

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 3 mei jl. is de heer S. Sow (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen RKC Waalwijk – AZ d.d. 1 mei jl. schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via RKC Waalwijk aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 3 mei jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in – digitale – aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 6 mei jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast en namens beschuldigde waren ook de heer F. van Mosselveld, technisch directeur van RKC Waalwijk, en de heer S. van den Anker, de teammanager van RKC Waalwijk, op de zitting aanwezig.

Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de beelden van ESPN en de door RKC Waalwijk ingebrachte beelden.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het trappen van een tegenspeler.

Gewelddadige handeling

Op grond van de Spelregels Veldvoetbal 2020/2021', Laws of the Game, hierna 'de Spelregels', maakt een speler zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

De Aanklager stelt op grond van het dossier dat een aantal verklaringen van belang zijn op de vraag of sprake is geweest van een trappende beweging. Zo is de verklaring van de scheidsrechter relevant

die in het kort aangeeft dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling. Daarnaast bevat het dossier ook beelden die tot bewijsmiddel kunnen dienen.

Op basis van de beelden kan volgens de Aanklager gesteld worden dat beschuldigde het duel aangaat met zijn tegenstander. De Aanklager geeft hierbij aan dat hij ook uit de beelden kan opmaken dat de tegenstander beschuldigde vastpakt, samen met hem op de grond valt en dat beschuldigde als reactie daarop richting het hoofd van de tegenstander trapt terwijl de bal niet meer in de buurt is.

De Aanklager is van mening dat, op basis van voornoemde bewijsmiddelen, sprake is geweest van een strafbare, gewelddadige handeling. De Aanklager stelt op grond van de stukken in het dossier, zoals de verklaring van de scheidsrechter en de – op zitting getoonde – beelden, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen van een tegenspeler.

Strafmaat

De Aanklager heeft aangegeven dat hij van oordeel is dat dit soort gedragingen niet thuishoren op een voetbalveld. Volgens de Richtlijnen staat op een dergelijke overtreding een uitsluiting van vier wedstrijden waarvan één voorwaardelijk, maar op basis van alle omstandigheden is een schikkingsvoorstel van drie wedstrijden uitsluiting, waarvan één voorwaardelijk aangeboden.

Zoals vaker door de Aanklager aangegeven, heeft de Aanklager in een eerder stadium een schikkingsvoorstel aangeboden waarbij in de regel een lagere straf dan op zitting wordt aangeboden. De Aanklager vindt op grond van het verweer van beschuldigde dat een verhoging van de eis niet in de rede ligt en handhaaft de eis zoals deze in het schikkingsvoorstel is aangeboden.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het met trappen van een tegenspeler. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Volgens beschuldigde geven de Spelregels aan dat sprake is van een gewelddadige handeling wanneer een speler zich schuldig maakt als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander.

Naar de mening van beschuldigde blijkt uit de beelden dat beschuldigde zijn tegenstander wilde passeren waarna volgens beschuldigde een worsteling ontstond en beide spelers op de grond vielen. Volgens beschuldigde komen tijdens de val de voeten van beide spelers ongelukkig bij elkaar in het gezicht en vervolgens probeert beschuldigde zich los te wringen uit de situatie.

Beschuldigde heeft op zitting aan de hand van door hem getoonde beelden – vanuit een andere hoek – aangegeven dat zijn tegenspeler in de val het lichaam van beschuldigde grijpt en naar achteren 'gooit'. Tegelijkertijd probeert de tegenstander beschuldigde met zijn rechterbeen te klemmen en met zijn rechterarm hem in heupzwaai mee te nemen, aldus beschuldigde. Beschuldigde stelt dat zij beiden hierdoor ten val raken en hij daarbij met zijn voet het gezicht van de tegenstander raakt. Echter, beschuldigde heeft ook op zitting aangegeven dat hij door de tegenstander met zijn voet in zijn gezicht is geraakt.

Ten aanzien van de verklaring van de scheidsrechter, stelt beschuldigde dat deze verklaringen een aantal vragen oproept. Volgens beschuldigde is het voor de scheidsrechter niet mogelijk om die

afstand waar te nemen dat de tegenstander van beschuldigde de val heeft veroorzaakt en dat hij beschuldigde in een heupzwaai naar de grond gooit. Volgens beschuldigde kan de scheidsrechter ook niet in een 'split second' hebben gezien dat beide spelers elkaar met hun voet in het elkaars gezicht raakten. Volgens beschuldigde floot de scheidsrechter dan ook pas nadat hij zag dat de tegenstander naar zijn gezicht greep en schreeuwde. Beschuldigde sluit dan ook niet uit dat, gezien het feit dat de scheidsrechter door zijn positie niet heeft kunnen waarnemen dat beschuldigde ook een voet tegen zijn gezicht aan kreeg in combinatie met het gedrag van de tegenstander, dat de reden geweest moest zijn dat beschuldigde de rode kaart werd getoond.

In het kader van de bewijsvoering en het ondersteunend bewijs ten aanzien van de verklaring van de scheidsrechter, bevreedt het beschuldigde ook ten zeerste dat de verklaring van de VAR – die de verklaring van de scheidsrechter bevestigt – op geen enkele wijze is gemotiveerd.

Alles in ogenschouw nemend, is de stellige overtuiging van beschuldigde dat in dit geval geen sprake is van het plegen van een gewelddadige handeling, namelijk het trappen van een tegenspeler en verzoekt beschuldigde op basis van voorgaande om vrijspraak.

Mocht de Tuchtcommissie onverhoopt de mening zijn toegedaan dat wel sprake is van een gewelddadige handeling, meent beschuldigde dat op geen enkel moment sprake is van 'krachtig' trappen, hetgeen wel bewezen dient te worden verklaard. Nu hier volgens beschuldigde – aan de hand van de op zitting getoonde beelden waarin door de heer D. Van Egmond, hoofd scheidsrechterzaken betaald voetbal van de KNVB, is aangegeven dat het trappen van een tegenspeler met kracht dient te geschieden – geen sprake van is geweest, dient volgens beschuldigde vrijspraak te volgen.

4. Niet – bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het aan beschuldigde ten laste gelegde niet bewezen.

De niet – bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- Het verweer van beschuldigde op zitting:
- De op zitting vertoonde beelden.

5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig (inzet) kan worden aangemerkt.

Alhoewel de Tuchtcommissie begrijpt dat beschuldigde in zijn verweer een beroep heeft gedaan op de vermeende uitspraken van de heer D. Van Egmond, kan de Tuchtcommissie slechts uitgaan van de Spelregels en de met betrekking daarop gewezen jurisprudentie.

Op grond van de Spelregels is er sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, ongeacht het feit of er sprake is van contact. Zoals aangegeven, wordt met buitensporige inzet bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

De Tuchtcommissie dient te oordelen of door beschuldigde een trappende beweging is gemaakt die aangemerkt dient te worden als een gewelddadige handeling. Ten aanzien van de beschrijving van de op zitting getoonde beelden, acht de Tuchtcommissie de door de beschuldigde gegeven weergave meer aannemelijk dan de weergave zoals deze door de Aanklager is gesteld.

Op basis van de beelden en kijkend naar de gehele situatie, oordeelt de Tuchtcommissie dat beide spelers, nadat het duel is gespeeld, beiden geïrriteerd raken, maar is het – conform het door beschuldigde gestelde – de tegenstander die beschuldigde bij zijn lichaam grijpt en hem in een heupzwaai naar achteren probeert te gooien. Zoals door beschuldigde aangegeven, blijft het naar het oordeel van de Tuchtcommissie hier niet bij en probeert de tegenstander beschuldigde vervolgens te klemmen met zowel zijn arm en been, terwijl de bal niet meer in het spel is. Het gevolg van de handelingen van de tegenstander is dat zowel beschuldigde als de tegenstander vallen en beide spelers hun voeten richting elkaars gezicht bewegen en ook raken. Uit de beelden blijkt echter dat beschuldigde – op het moment dat hij de tegenstander ogenschijnlijk raakt – zijn ogen op dat moment dicht heeft en meer bezig lijkt te zijn met opvangen van de val dan met het krachtig trappen van zijn tegenstander. Het is dan volgens de Tuchtcommissie dan ook niet meer dan logisch dat beschuldigde zich uit die – benarde – situatie probeert te wringen door onder andere zijn been te strekken dan wel te bewegen.

Volgens de Tuchtcommissie hebben zich in het verleden soortgelijke situaties voorgedaan dat een speler in een dergelijke situatie fout reageert door een ‘trappende’ beweging te maken, maar in dit geval – op basis van de beelden en op grond van de hierboven geschetste omstandigheden – blijkt nergens uit dat beschuldigde een krachtige, trappende beweging heeft gemaakt richting – het hoofd – van de tegenspeler.

De Tuchtcommissie volgt beschuldigde dan ook in zijn verweer dat de scheidsrechter – buiten zijn macht om – gefixeerd was op het moment dat de tegenstander met zijn handen naar zijn gezicht greep en het ‘uitschreeuwde’. Het verbaast de Tuchtcommissie in zekere zin dan ook dat de tegenstander na afloop van de wedstrijd de pers mededeelde dat hij niet wist waar hij geraakt zou zijn.

Met betrekking tot de verklaring van de scheidsrechter, merkt de Tuchtcommissie voorts op dat de VAR in dit soort situaties de ruimte en tijd heeft om de beelden in zijn geheel terug te kijken om zo de scheidsrechter goed te adviseren over de te nemen beslissing, te meer nu de scheidsrechter in een split second een beslissing heeft genomen. Het verbaast de Tuchtcommissie dan ook dat door de VAR in de onderhavige zaak niet – voldoende – gemotiveerd is waarom het door de scheidsrechter genomen correct zou zijn.

Alles overwegende, komt de Tuchtcommissie tot de conclusie dat beschuldigde geen gewelddadige handeling heeft gepleegd en oordeelt de Tuchtcommissie dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

6. De beslissing

Beschuldigde wordt derhalve vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 6 mei 2021 door dhr. mr. D. A. Van Steenbeek, voorzitter, dhr. mr. M. Nan en dhr. R. Stolte, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.